

M/V en de kerkelijke praktijk

"Ik voel me belazerd door de kerk". Een van de reacties op het besluit dat genomen is door de synode van de Gkv over de openstelling van het ambt voor vrouwen. Een reactie van een vrouw. En niet vanwege inhoudelijke moeite met het besluit zelf. Maar omdat ze vanaf haar

RECENTE BERICHTEN WEBLOG

M/V en de kerkelijke praktijk

Wetenschap en het wonderlijke gaan hand in hand

Om de Heer | Man, vrouw. ambt

Geloof, gevoel en ervaring: een inleiding

Avondmaal in de praktijk

Een uitdaging voor de kerkenraad

Het schoolbord en het internet

jeugd vanaf de kansel en op andere manieren een aantal standpunten ingepeperd kreeg die achteraf toch niet het zoveelste kenmerk van de ware kerk bleken te zijn. Ook op dit punt.

Iedereen kent daar wel meer voorbeelden van. De Nederlands Gereformeerde Kerken waren hard op weg naar de vrijzinnigheid, en dat moest je dertig jaar geleden nog vinden, maar nu gaan we daadwerkelijk werken aan eenheid. En, in de persoonlijke levenssfeer, denk aan de veranderde opvattingen rond geboorteregeling. De opmerking liet me nog eens beseffen dat ook emoties een rol spelen in het kerkelijke debat, naast de zorgvuldige afweging van argumenten. En die emoties trekken zich van normen niets aan. Maar hoe geef je ze een plek in het gesprek? En kan dat wel?

Niet bij verstand alleen

Marinus de Jong, onderzoeker aan de Theologische Universiteit te Kampen, bezwoer ons in het Nederlands Dagblad van 3 juli 2017, om niet te vervallen in feministisch triomfalisme nu het besluit rond m/v gevallen is. Dat was hij namelijk al tegengekomen in persoonlijke reacties. Laat het gesprek gaan over de motivering vanuit de Bijbel zelf. Herkenbaar. Je zou het ook aan het adres van de tegenstanders kunnen zeggen: laat je ideeën over de vrouw in het ambt niet beïnvloeden door mogelijk mannelijk chauvinisme (Wie het Engels kent, weet dat bij iemand die daar last van heeft, een toevoeging hoort: varken.) Het feminisme komt ook weer niet uit de lucht vallen.

Dat zo'n waarschuwing in de pers verschijnt, laat merken dat die nodig is. En tegelijk vermoed ik dat die iets laat zien van de worsteling bij het begrijpen van de wil van God voor ons leven. Aan de ene kant het verlangen om het gesprek zuiver te houden en aan de andere kant de soms bittere erkenning dat je zelf ook kind van je tijd bent. En kun je dat buiten het gesprek houden? Ik denk even aan de inzet in de Verenigde Staten van Amerika, rond het hoogste gerechtshof. De rechters staan boven de politiek, maar in de praktijk is het opeens heel belangrijk welke politieke kleur ze vertonen. Het ontkennen van de invloed van je persoonlijke instelling betekent alleen maar dat die onderhands des te meer invloed heeft. En, in tegenstelling tot bij computers en andere apparaten, kun je tijdens je leven niet teruggaan naar de 'fabrieksinstellingen'. Je neemt je eigen levensgeschiedenis mee. Ik ben het helemaal eens met Marinus de Jong, maar proef de verwevenheid tussen beide aspecten. Ook de theologie leeft niet van verstand alleen.

De theorie in de praktijk

Even een voorbeeld uit de strip Asterix op Corsica. Een aantal dwangarbeiders is er onder leiding van een officier in het leger van de Romeinen bezig met de aanleg van een weg. Bij het zien van hun

IK WIL JOU

*Catechesemethode
Identiteit & Seksualiteit*

tempo roept hij vertwijfeld: zo duurt het nog jaren. De reactie van de voorman van de arbeiders: de baas zegt dat er geen haast bij is. Een wel heel grote kloof tussen de officiële boodschap en de vertaling ervan bij de mensen.

Binnen de GKv zijn daar ook voorbeelden van te vinden. De officiële 'leer' bij het oude Gereformeerd Politiek Verbond was dat het geen kerkgebonden organisatie was. Maar in de praktijk was dat wel zo en vielen de ressorten van de kiesverenigingen soms samen met de grenzen van de kerk, en niet met die van de burgerlijke gemeente. Als de theorie in praktijk gebracht wordt, kan er zomaar een verschuiving optreden. Soms zo sterk dat het oorspronkelijke verhaal onherkenbaar wordt. Houden theologen/voorgangers daar voldoende rekening mee? Hoe leg je de link tussen een oprechte inzet om de betekenis van Gods woord voor deze tijd te ontdekken en aan de andere kant de praktijk waarin die betekenis tot uiting moet komen? (Dit is geen nieuwe vraagstelling: de inleiding op de Dordtse Leerregels heeft het al over het verschil tussen de officiële leer van de kerk, neergelegd in de kerkelijke papieren, en wat mensen, soms ook theologen en voorgangers ervan maken.)

Gelijkwaardig

Daarom ben ik zelf bijvoorbeeld op mijn hoede als het gaat om de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen voor God, in onderscheid van de gelijkheid van beide. Dat idee speelde een rol op de synode. Ik snap de bedoeling ervan: allerlei verschillen die je zou kunnen aanwijzen hebben misschien iets met de schepping te maken. Ik snap ook de vraag daarachter: heeft dat gevolgen voor de positie die je inneemt als kind van God in deze wereld en in de kerk? Ik zou me echter ook kunnen voorstellen dat je zo'n idee gebruikt om je eigen positie veilig te stellen.

Vergelijk het met de apartheidsideologie: daar zat een op zich sympathiek verhaal achter, waar we als gereformeerden voor gevallen zijn. Gescheiden ontwikkeling. Maar in de praktijk kwam er veel van de scheiding en weinig van de ontwikkeling. Het verhaal van de gelijkwaardigheid gaat al langer rond in de kerken en de reactie van de vrouw waarmee ik begon laat op zijn minst vermoeden dat er in de praktijk meer aan opgehangen is dan de strikte inhoud van het idee zelf. Had je als vrouw wel een stem in de kerk? Ik denk daarbij ook even aan de vorige synode, die vrouwen nog niet wilde toelaten tot de ambten, maar wel de onbehaaglijke overtuiging had dat de kerk ook zonder openstelling van de ambten te weinig deed met de talenten van vrouwen.

OPEN | ONTDEKKEND BIJBELLEZEN

01:29

FOLLOW UP!

Diverse facetten

Een week nadat het besluit rond m/v gevallen was, kwam de synode weer bij elkaar. Vanuit de overtuiging dat je zo'n besluit niet kunt droppen bij de kerken, maar die kerken hulp moet aanbieden bij het voeren van het gesprek erover in de plaatselijke kerk.

Ik proef daarin de erkenning dat er bij zo'n gesprek meer komt kijken dan de correcte optelsom van Bijbelse gegevens. Het gaat ook om de beleving van kerkleden bij zo'n besluit, om de geschiedenis die we met elkaar hebben. Er komen allerlei dingen bij naar boven.

Dat is niet alleen in de kerk zo. Ik ben een tijdje betrokken geweest bij de praktijk rond externe veiligheid in Drenthe. Daarin worden risico's rond gevaarlijke stoffen afgewogen in samenhang met andere factoren. Wat daarbij opviel was dat de echte deskundigen heel precies konden aangeven dat er bijvoorbeeld rond de opslag van CO2 in de ondergrond geen risico's van betekenis waren, maar dat ze weinig konden met de emoties die het onderwerp bij de mensen oproep. Ook bij de overheid is het dus een lastig punt. In de kerk is het dure plicht om het complete verhaal te vertellen. Omdat de heilige Geest niet alleen het verstand geneest van de zonde, maar de complete mens met zijn emoties en levensgeschiedenis nieuw maakt.

Dit artikel is gepubliceerd in de GEREFORMEERDE KERKBODE van Groningen, Fryslan en Drenthe van 8 juli 2017. Voor abonnementen of informatie: Stuur een mail naar kerkbode@scholma.nl

PROJECT KRIMPENDE KERKEN

NIEUWSBRIEF ONTVANGEN

E-mail *

MELD U AAN!

Biografie

Laatste Berichten

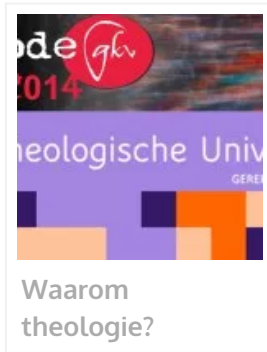
Jan Kuiper

Onderzoeker op Praktijkcentrum

Als eindredacteur verantwoordelijk voor artikelen voor werkers in de kerk. Wil hiermee een brug slaan van de bijbel naar de praktijk. Brengt hiervoor zijn ervaring als predikant in en zijn ervaring in projectmanagement. Heeft graag zicht op het grotere geheel. Schrijft het kerkelijk jaaroverzicht voor Handboek Gereformeerde Kerken. Mail of bel (038) 42 555 18

Gerelateerd

ABONNEER OP ONS WEBLOG

E-mailadres

ABONNEREN!

Jan Kuiper | 10 juli 2017 | Actueel, Weblog | GKv, man vrouw, synode | 0 Comments

← Wetenschap en het

wonderlijke gaan hand in hand

Geef een reactie

De "onbehaaglijke overtuiging dat de kerk ook zonder openstelling van de ambten te weinig deed met de talenten van vrouwen", heeft een spiegelonbehaaglijkheid in het oude testament:

het volk deed véél te weinig met de gaven die God had gegeven: al het eerstgeborene werd verspild in de godsdienst! En zoveel vrucht bleef als het vette aan de bomen en langs de randen van akkers ongebruikt! De gaven van zovele niet-eerstgeborenen met talenten werden niet aan God opgedragen. Zo weinig priesters en profeten waren er onder het volk; wat een kansen en een mogelijkheden! Wat een miskening van gaven en talenten!

Maar het is misleiding. Een leugen. Want van alles wordt verzonnen uit liefde voor God, maar eenvoudige gehoorzaamheid kan niet worden opgebracht.

God vraagt heel gewoon alleen trouw en gehoorzaamheid en het inrichten van heel het leven volgens de lijnen en inzichten van de ambtsdiensten die God de mens heeft opgedragen. Wie is God tot sierraad? Christus. Wie is Christus tot sierraad? De man. Wie is de man tot sierraad? De vrouw. Welke ongelovige en feministische onverlaat heeft dan verzonnen dat God en dat Christus en dat de mens zijn sierraden misbruikt en er geen goede sier mee zal maken? Die vrouw is Christus tot sierraad, die haar man tot eer en sierraad is. En juist het naar menselijke maatstaven verspillen van het talentvolle en gavenrijke, geeft iets weer van een orde en setting waar het vlees niets mee kan, maar het geestelijke alles.

De ambtsdiensten in het koninkrijk van God gaan niet over allerlei nut en aangenaamheden naar de mens, maar over een zodanige houding dat er iets van het licht en de bedoelingen van God met de wereld afstraalt.

Tegen vlees en verwachtingen in, maar volgens een geestelijke eredienst waarin grootse verwachtingen zijn gericht op iets dat alléén maar van God kan komen..

Waarbij het eens ook de wereld niet zal ontgaan dat de regels van God ook naar het vlees goed en nuttig en rechtvaardig zijn. Dit is het zegenrijkde deel, dat naar de gelovige terugkomt en hem zal versterken en zelfs in de wereld verwondering en aanzien brengt, wanneer hij volhardt in het goede. Het suffige en dwaze met dit egslacht is echter dat éérs de wereld zal gaan inzien dat de orde van man en vrouw die samenwerken als éénheid leidt tot een beter product van samenwerking waarin het goede ook meer kans van boventoon voeren krijgt. En pas dán gaat de kerk zich herinneren dat de bijbel ook iets loffelijks heeft gezegd over de relatie man-vrouw als geordende eenheid tot versterking van het geheel. Wie dit vat, laat hij het in z'n geheugen opslaan; want het gaat zeker eens gebeuren. Het gaat om één van de geestelijke natuurwetten van God.

(niet plaatsbaar op www.praktijkcentrum.org op 10-7-2017)

Vul je gegevens in of klik op een icoon om in te loggen.

smallbrother61@yahoo.nl

Small Brother

Website